

Bu şair Namiq Dəlidağlının yeni kitabıdır. Və onun haqqında ilkin məlumatlar da bu günə qədərki ədəbi mühitdə ayrı-ayrı qəzet və dərgilərdə, almanaxlarda yer alıb. Ən başlıcası, bu gün ədəbi mühitimizin ən istedadlı yazarlarından biri kimi Namiq Dəlidağlı haqqında ilkin məlumatı şair-publisist Əli Rza Xələflinin «Baş daşımın yazıları» (Bakı 1998, «Zaman» nəşriyyatı) kitabından alırıq. Həmin kitabda şair Namiq Dəlidağlının haqqında «Ürəyimdə yaraya bax» sərlövhəli ədəbi-tənqidi yazı dərc olunub. Həmin yazıda oxuyuruq: «Söhbət həqiqi sənətdən gedirsə yaş və məkan fərq etməz. Bu mənada N. Dəlidağlının dərc olunmuş yazıları tam əsas verir deyək ki, o şairdir, şeirləri də sənət aləminə təsadüfi bir cığırla düşmədiyini təsdiq edən həqiqi «sənəd»lərdir.

*Mən özüm didərgin, sözüm didərgin,  
Bu ildə ad günün mübarək dərdim...  
Sənə dilim gəlmir deyəm xoş gəldin,  
Mənim həsrət yüklü iyirmi beş yaşım!..*

Son dərəcə dəqiq, sərrast deyimlər fikrin orijinal bədii ifadəsi, sözlərin çalarlarını, emsional «rəng»ləri ustalıqla, eyni zamanda xəsisliklə işlətməsi oxucunu

## «OTEL OTAĞINDAN REPORTAJ»

inandırır ki, onun boz ədəbiyyata dəxli yoxdur. Böyük ədəbiyyat üçün doğulduğu, açıq-aşkar görünür:

*Əlim torpağına çatmayan məzar,  
«Yuxusu» dağılmış, yatmayan məzar!  
Həsrətdən sinəsi çatlayan məzar;  
Hər gecə yuxumda ağlar, necədir?..*

Ən başlıcası, onun yazılarında oxunan duyğularından inandırıcı bir qənaət hasil olur. İstedad və vətəndaş bir şəxsin - gənc şair Namiq Dəlidağlının simasında birləşir» (Əli Rza Xələfli «Baş daşımın yazıları», Bakı-1998, səh.182). Bu qeydlərin yazıldığı zamandan iyirmi il ötüb. Və bu gün Namiq Dəlidağlı «Otel otağından reportaj» şeirlər silsiləsi ilə ədəbi mühitə növbəti və neçənci dəfə qayıdıb. Bu kitabına o, epıqraf kimi dağların qoynunda bir ev rəsmi, bəlkə də, arzularındakı Kəlbəcərdə dağlar qoynunda, meşələr içində quracağı bir evin şəklini və bunun davamınca «Yolları, izləri qar bağlayıbdı, Bu

fəsil kəndin qışı üşüyür» misralarını maraqlı bir epıqraf kimi gətirib. Namiq Dəlidağlı çox orijinal bir şairdir. Kimsəyə bənzəməyi yox, bizim düşüncəmizdə aprel müxtəlif rənglərdə görünür, amma Namiq Dəlidağlı apreli 2016-cı ilin yazında görür: «Üst-başın qan içində, bədənin dolu qəlpə. Sinən səngər çapıqlı gözlərin qan çanağı... ...Sənin sağalmağının bir yolu, bir çəmi var, sənin yaralarının bircəcə məlhəmi var: onun adı savaşı onun adı Qələbə...» Bu əlbəttə, Namiq Dəlidağlının öz yaşamasıdır, özü də qədərincə orijinal yaşamasıdır. Əgər belə demək mümkünsə, balaca bir kitaba az qala yüzə qədər şeiri sığışdıran şair hələ üstəlik həmin şeirləri bölmələrə də ayırıb. «Qışı üşüyən kənd», «Boşca qəfəsin içində», «Yolların əyninə biçilən xəyallarım»... Bunlar Namiq Dəlidağlının şeirlərinin mahiyyətini ifadə edən şərti bölgülərdir. Çox güman ki, o, səriştəli bir redaktorla gələcəkdə

həmin şeirlərini elə bu adlarla təzədən araya-ərsəyə gətirəcək. Namiq Dəlidağlı sevilən, duyğularla damışan və duyğuları başa düşülən bir şairdir.

*...Tər çiçəyin solacaq -  
bir gün ürəyin solacaq.  
Gülüm, ürəyin soldumu,  
Onda görəcəm ölmüşəm.*

Bu şeir şairin təəssüf dolu duyğularıdır. Bəlkə də içində əbədi həyat arzusu olan duyğularıdır.

Namiq Dəlidağlını bir qədər də indiki görünməndə, bir az da sabitləşmiş görünməndə «Otel otağından reportaj» kitabının son üzündəki portret cizgilərindən daha qabarıq görmək olar:

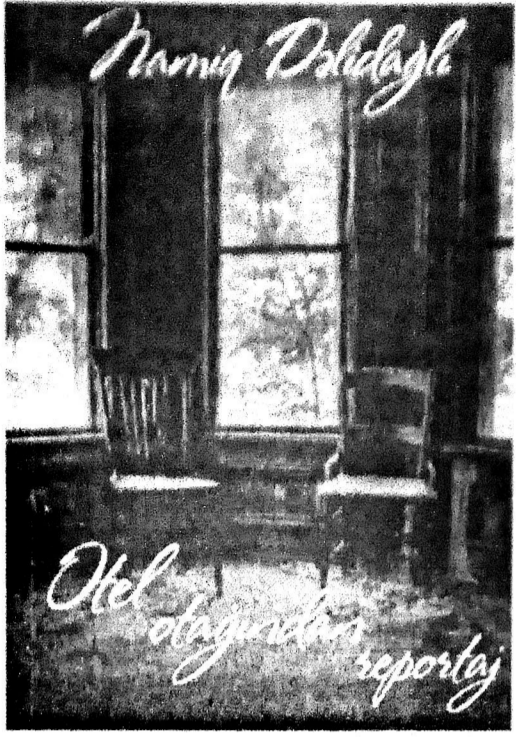
«Namiq Dəlidağlının «Otel otağından reportaj» adlı kitabına daxil edilən şeirlərin əksəriyyəti milli kökdən qaynaqlansa da, modern üslubda qələmə alınıb. Şeirlərə nəzər yetirdikdə görürsən ki, N. Dəlidağlının milli-poetik çərçivəni sındırmaq cəhdi heç də milli dəyərlərdən uzaqlaşması demək deyil. Milliliyin yeni üslubda deyilişi yolunda bir axtarış, köhnəyə yeni çalar qatmaq çabasıdır.

(Davamı 16-cı səhifədə)

(Əvvəli 7-ci  
səhifədə)

Çağdaş poeziya-  
mızın istedadlı nü-  
mayəndələrindən  
olan Namiq Dəlidağ-  
lının növbəti kitabı-  
nın da dəyərli oxu-  
cular tərəfindən ma-  
raqla qarşılacağına  
imidvarıq. Kitabdakı  
şeyrlərin bir çoxu  
müəllifin son illərdə  
qələmə aldığı, müx-  
təlif mövzuları əhatə  
edən poetik nümunə-  
lərdi».

Ə.R.Xələflinin  
iyirmi il bundan əvvəlki qeydləri, bəlkə də, ilk  
addımlarını atan bir şair haqqında öncəgörmə təsiri  
bağışlayırdı. Bu qeydlər kimlərəsə illüziya kimi  
görünə bilirdi, amma zaman göstərdi ki, «Otel  
otağından reportaj» çox gülcü mənəvi hazırlıq  
üzərində yazılıb. Adicə bir təbiət lövhəsi ilə şair  
bəşəri bir problem də qoya bilir: «Qarışqa özünə yem  
daşıyan tək, Dərdimi içimə daşıyıram mən. Şələ  
götürürəm özümdən böyük, Qarışqa ömrünü yaşayıram  
mən». Bu misralar şairin mənəvi gücünün göstərici-



## «OTEL OTAĞINDAN REPORTAJ»

sidir. Özünün kimliyinə ünvanıdır. Bu ünvanın  
daşıyıcısı - bir sənətkar təbii ki, bəşər insanın taleyi  
haqqında yetkin bir düşüncə ilə qənaətini bildirə bilər:  
«Arılar güllərin qanını çəkdi, Güllər tənhaləşib, güllər  
təklənib... Neçə çiçək öldü arı əlindən, Çağırın  
köməyə kəpənəkləri». Belə şeyrlərin izah eləmək  
düşüncənin xırdalığıdır, belə şeyrlərin mahiyyətini,  
mənasını görərk hər kəs özü bilsin.

Bizim Əli Rza Xələfli deyir ki: «Namiq Dəlidağlı  
kimi şairlər, əslində, psixoloji hazırlığı olan oxucu  
üçün yazır. Onların düşüncə sistemi Tanrı-insan  
arasındakı mərhələdədir. Yəni yuxarısı göydə  
olmadığı kimi, aşağısı da yerdə deyil».

Namiq Dəlidağlının kənd mənzərələri də, Tanrıya  
ünvan yazdığı şeyrlər də, şairlərin soyulmağı haqqında  
düşüncələri də, lap elə bir gecənin gündəliyi də  
maraqlıdır. Əlbəttə, oxuyan olsa. Və oxuyandan sonra  
duyan olsa. Bu şeyrlərin hər birində ağır ovqatı var.

«Otel otağından reportaj» məni bir az da uzaqlara  
apardı.

...Bir az da özümü kino bilicisi hesab edirəm. Və  
bu yerdə Namiq Dəlidağlıya deyirəm ki, Anarın «Otel  
otağı»ndakı iztirablar poeziyada da yaşayırsa, demək  
bəşəri iztirablardır.

Səhla HACIYEVA